

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 141/20
V Luxemburgu 19. novembra 2020

Rozsudok vo veci C-663/18
B S a C A

Členský štát nemôže zakázať uvádzanie na trh kanabidiolu (CBD) legálne vyrobeného v inom členskom štáte, ak je extrahovaný z rastliny *Cannabis sativa* ako celku, a nielen z jej samotných vlákien a semien

Tento zákaz však možno odôvodniť cieľom ochrany verejného zdravia, nesmie však ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa

B S a C A sú bývalými riaditeľmi spoločnosti, ktorej predmetom činnosti bolo uvádzanie na trh a distribúcia elektronickej cigarety s olejom obsahujúcim kanabidiol (ďalej len „CBD“), ktorý je molekulou prítomnou v konope (alebo *Cannabis sativa*), zaraďujúcou sa do rodiny kanabinoidov. V tomto prípade sa CBD vyrábal v Českej republike z legálne vypestovaných rastlín konopy a používaných ako celok vrátane listov a kvetov. Následne sa dovážal do Francúzska a balil sa do náplní elektronických cigariet.

Proti B S a C A bolo začaté trestné konanie, pretože podľa francúzskej právnej úpravy¹ sa môžu na obchodné účely používať iba konopné vlákna a semená. Trestný súd Marseille im uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 a 15 mesiacov s podmieneným odkladom a peňažný trest 10 000 eur. B S a C A podali odvolanie na Odvolací súd Aix-en-Provence (Francúzsko). Tento súd sa pýta, či je v súlade s právom Únie francúzska právna úprava, ktorá zakazuje uvádzanie na trh CBD legálne vyrobeného v inom členskom štáte, ak je extrahovaný z rastliny *Cannabis sativa* ako celku, a nielen z jeho vlákien a semien.

V dnešnom rozsudku Súdny dvor rozhodol, že právo Únie, najmä ustanovenia týkajúce sa voľného pohybu tovaru, bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je úprava, o ktorú ide vo veci samej.

Súdny dvor v prvom rade rozhodoval o práve uplatniteľnom na dotknutú situáciu.

V tejto súvislosti vylúčil nariadenia týkajúce sa spoločnej poľnohospodárskej politiky.² Tieto predpisy sekundárneho práva sa totiž uplatňujú iba na „poľnohospodárske výrobky“ uvedené v prílohe I k Zmluvám. CBD, extrahovaný z celej rastliny *Cannabis sativa*, sa však na rozdiel od napríklad surovej konopy nemôže považovať za poľnohospodársky výrobok. Preto sa naň nevzťahuje pôsobnosť týchto nariadení.

Súdny dvor naopak poznamenáva, že ustanovenia týkajúce sa voľného pohybu tovaru v rámci Únie (články 34 a 36 ZFEÚ) sú uplatniteľné, keďže CBD, dotknutý vo veci samej, nemožno považovať za „omamnú látku“. Na to, aby dospel k takémuto záveru, Súdny dvor najskôr pripomína, že osoby, ktoré obchodujú s omamnými látkami, sa nemôžu odvolávať na uplatňovanie

¹ Vyhláška z 22. augusta 1990 o uplatňovaní článku R. 5132-86 Zákonníka verejného zdravia pre konope (JORF zo 4. októbra 1990, s. 12041), vykladaná obežníkom ministerstva spravodlivosti č. 2018/F/0069/FD2 z 23. júla 2018, ktorého predmetom je právny režim uplatniteľný na zariadenia ponúkajúce na predaj verejnosti výrobky pochádzajúce z konopy (coffee shops).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608); nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671).

slobôd pohybu, pretože takéto obchodovanie je zakázané vo všetkých členských štátoch, s výnimkou prísne kontrolovaného predaja s cieľom využitia na lekárske alebo vedecké účely.

Súdny dvor ďalej uvádza, že na účely vymedzenia pojmov „droga“ alebo „omamná látka“ sa právo Únie³ odvoláva najmä na dva dohovory OSN: Dohovor o psychotropných látkach⁴ a Jednotný dohovor o omamných látkach⁵. CBD však nie je v prvom spomenutý, a hoci je pravda, že doslovný výklad druhého by mohol viesť k jeho klasifikácii za omamnú látku ako výťažku z konopy, tento výklad by bol v rozpore so všeobecným duchom tohto dohovoru a jeho cieľom ochrany „fyzického a morálneho zdravia ľudstva“. Súdny dvor uvádza, že podľa súčasného stavu vedeckých poznatkov, ktorý treba vziať do úvahy, na rozdiel od tetrahydrokanabinolu (všeobecne známeho ako THC), iného kanabinoidu z konopy, sa zdá, že dotknutý CBD nemá psychotropný účinok ani škodlivý účinok na ľudské zdravie.

V druhom rade Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia týkajúce sa voľného pohybu tovaru bránia právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej. Zákaz uvádzania CBD na trh totiž predstavuje opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu, zakázané článkom 34 ZFEÚ. Súdny dvor napriek tomu spresňuje, že táto právna úprava môže byť odôvodnená jedným z dôvodov všeobecného záujmu uvedených v článku 36 ZFEÚ, ako je cieľ ochrany verejného zdravia uvádzaný Francúzskou republikou, pod podmienkou, že táto právna úprava je vhodná na zabezpečenie dosiahnutia uvedeného cieľa, a nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie. Aj keď toto posledné uvedené posúdenie prináleží vnútroštátnemu súdu, Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza dve usmernenia. Na jednej strane uvádza, že sa zdá, že zákaz uvádzania na trh sa netýka syntetického CBD, ktorý má zrejme rovnaké vlastnosti ako dotknutý CBD, a ktorý by preto bolo možné použiť ako jeho náhradu. Ak by sa táto okolnosť preukázala, mohlo by to naznačovať, že francúzska právna úprava nie je vhodná na dosiahnutie cieľa ochrany verejného zdravia koherentným a systematickým spôsobom. Na druhej strane Súdny dvor uznáva, že Francúzsko samozrejme nie je povinné preukázať, že nebezpečnosť CBD je rovnaká ako nebezpečnosť určitých omamných látok. **Vnútroštátny súd však musí posúdiť dostupné vedecké údaje, aby sa uistil, že údajné skutočné riziko pre verejné zdravie nie je podľa všetkého založené na čisto hypotetických úvahách. Zákaz uvádzania CBD na trh, ktorý navyše predstavuje najreštriktívnejšiu prekážku obchodu s výrobkami legálne vyrobenými a uvádzanými na trh v iných členských štátoch, možno totiž prijať iba vtedy, ak sa toto riziko javí ako dostatočne preukázané.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Odkaz najmä v článku 1 ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 2004, s. 8).

⁴ Dohovor OSN z roku 1971 o psychotropných látkach, uzavretý vo Viedni 21. februára 1971 (Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 1019, č. 14956).

⁵ Jednotný dohovor OSN o omamných látkach z roku 1961, uzavretý v New Yorku 30. marca 1961, zmenený protokolom z roku 1972 (Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 520, č. 7515).